

411 8160

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

77. évfolyam, 213. szám
1987. szeptember 10., csütörtök

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

Konzervgyári gazdálkodás

A szegedi élelmiszeripari nagyvállalatok közül 1986-ban talán a legjobb évet a konzervgyár zárta. Amellett, hogy jó nyereségszínvonalat tudtak elérni, a Kiváló Vállalat kitüntető címet is sikerült elnyerniük. Rósa László igazgatót elsősorban az ideig eddigi tapasztalatairól és a jövő évi vállalati kilátásokról kérdeztem.

— Mit hoztát 1987?
— Némileg változtak a külgazdasági szabályozók, de ez alapvetően nem zavarja gazdálkodásunkat. A kedvezőtlen nyár sem viseli meg a vállalatot. Úgy tűnik nyolc hónap eltelte után, hogy a tavaly elért 7 százalékos árbevétel-arányos nyereségünket meg tudjuk ismételni. Az értékesítési lehetőségeink belföldön néhány százalékkal, a nem rubelelszámolású piacokon mintegy 20-25 százalékkal nőttek.

— Mostanában inkább a nyugati eladások visszaszorulásáról hallani a vállalatoknál...

— Az idei év gazdasági szabályozóival még jó piacünk a nyugati. Az állam támogatja az értékesítést.

— S mi lesz január elsej után?

— Nem tudjuk. S várjuk, hogy végre tudja meg már valaki. Minden alternatívát, amit különböző információkból megtudhattunk, megpróbáltunk végigkövetni a vállalat gazdálkodásán. A feltett kérdéseinkre szót választottunk. Taktikát és stratégiát ebből felépíteni nem lehet. Minél hamarabb kellene határozott állásfoglalás, hogy tervezni lehessen a következő év tevékenységét.

— Mit vár az adórendszer alapvető megváltoztatásától, általánosságban?

— Azt hiszem, hogy nemcsak az én elvárom, hogy a változások előre teljesen be nem látható következményeit a későbbiekben a közvélemény reagálásának figyelembevételével korrigálni lehessen. Nem kódeket szeretnék látni a következő 5-6 évre, hanem olyan intézkedéssorozatokat, amelyhez hozzá lehet tenni a tapasztalatainkat. S mindenekelőtt jó lenne érzékelni a törvényhozók nyitott gondolkodását.

— Piacépes termékekkel lehet biztató jövő, ahogy az új szabályozás keretei kezdenek kibontakozni. Milyen a kereslet a Szegedi Konzervgyár termékei iránt?

— Egyértelmű, hogy a jó termékek keresése az életben maradni akaró gazdálkodók részéről felgyorsult. Remélem, hogy a mi környezetünkben lesz növényi nyersanyag, amit érdemes lesz feldolgozni. Továbbra is alapvetőnek képezem el a szocialista országokkal való együttműködést. Amit a magyar mezőgazdaság és az élelmiszeripar előállít a jelenlegi tömegben, arra csak a szocialista országokban lesz fizetőképes kereslet. Valószínű a következő időszakban ebben a szférában is kiegyenlítődnek az értékvizonyok, és nem a szabályozott ár lesz a kereskedelem meghatározója.

— A KGST-tagországok gazdálkodásán belül is látszik a változtatásra való törekvés. Egyre több országban akarnak az önellátásra berendezkedni élelmiszerből.

— Ennek a következményével a konzervgyárnak is számolnia kell. A zöldborsó és a paradicsom nagyságrendje várhatóan csökken nálunk is. A hűsítőanyagokból is mást kíván majd a piac. A változások bekövetkezésének üteme ma még pontosan nem látszik. A szocialista országok is egyre inkább közlik, hogy mit kérnek. Ehhez a listához kell igazítani majd a termelést. Több gyümölcsre lesz szükség — természetesen az alma kivételével. Valószínűleg főzelékekben is többet gyártunk majd, nőhet a paprika- és uborkakészítmények iránti kereslet is. A kicsi, egy kiló alatti csomagolás meghatározóvá válik, és a tőkés piac minőségét várják majd el tőlünk a szocialista országokban is.

— Mik a tőkés piaci kilátások?

— A kemény valutával fizető országokban is van lehetőség még több konzervgyári termék elhelyezésére. Ehhez elsősorban az ottani igényeket alaposan szondázni kell, és még jobb minőségre kell törekedni a kiszállított termékeknek. Ehhez előzetes tapasztalatakat már gyűjthetünk a közelmúltban a svédokkal kötött, mintegy 7-800 ezer dollár értékű megállapodásokon keresztül. Az északi állam számára gyártott termékek eddig a hazai tartósítóiparban ismeretlenek voltak.

— Mit sikerült eladni?

— Főzeléket és savanyúságot. Hasonló igény például a finnknél is jelentkezik. A receptúrát a megrendelő adja. Ahhoz, hogy nagyobb teret nyerhessünk ezekben az országokban, késedelem nélkül a fejlett technikát kellene beszerezni és alkalmazni. Ehhez csak egy megdöbbentő példa: tizenöt év alatt nem tudtuk növelni paradicsomexportunkat. Ugyanebben az időszakban Törökország ebből

a cikkből ötszázszorosára, Olaszország, Spanyolország, Portugália háromszázszorosára növelte eladását, a magyar gépipari vállalatok képtelenek voltak olyan berendezéssel ellátni a hazai tartósítóipart, hogy ezt a változást követni tudja. A mi sűrítőinkben háromöt-ször annyi ideig van benn a nyers paradicsom, mint a legfejlettebb berendezésekben.

— Lehet, hogy a pénzügyi akadályozta a műszaki fejlesztést?

— Anyagi források vannak és voltak. Persze, egyszerűen mindent nem lehet átalakítani. Lassan lépegetni kell minden területen, és akkor nem keletkezhet technológiai szakadék. Sajnos, nálunk a paradicsomgyártásban még a legkisebb a lemaradás. A zöldborsónál, zöldbabnál, gyümölcsökönél nagyságrenddel nagyobb.

— Nem kockázatos most egy nagyobb fejlesztésbe fogni, amikor esetleg jövőre tartósítóiparnak nyújtott szubvenciók radikálisan csökkennének?

— Támogatást a világon minden országban kap a konzervgyártás. Ezt valamilyen húzóágazat eredményéből finanszírozzák. Gondolja csak meg, az élelmiszeriparnak a rendkívüli események idejére való tartalékolásra is gondolnia kell. Ez nem a műszeripar, hogy extra nyereséget várjunk tőle. Állami döntés kérdése, hogy a másutt megtermelt nyereségből mennyi jut a tartósítóipar életben maradására. Ezért érthető, hogy rettegve lesünk, látszanak már idehaza is egy húzóágazat körvonalai.

Böle István

Megbeszélés a magyar—japán együttműködésről

A magyar—japán gazdasági klub meghívására szerdán hazánkba érkezett Szaitó Eisiro, a Japán Gazdasági Szervezetek Szövetségének (KEIDANREN) elnöke és magas rangú japán gazdasági vezetőkből és pénzügyesekből álló kísérete. A japán gyárpar és a bankélet vezetőit tömörítő befolyásos szervezet elnökét és kíséretét fogadta Grósz Károly, a Minisztertanács elnöke. A szívélyes légkörű megbeszélésen áttekintették a magyar—japán gazdasági és pénzügyi együttműködés időszerű kérdéseit, a kapcsolatok további bővítésének lehetőségeit.

Kádár János találkozója James Stewarttal

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt főtitkára szerdán délelőtt dolgozószobájában fogadta Irország Kommunista Pártjának küldöttségét, amely James Stewart főtitkár vezetésével az MSZMP Központi Bizottságának meghívására tartózkodik hazánkban.

A szívélyes, elvtársi légkörű megbeszélésen tájékoztató hangzott el a két ország helyzetéről, a pártok tevékenységéről és legfontosabb feladatairól. Véleményt cseréltek a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom helyzetével összefüggő, időszerű kérdésekről. Ráműtettek, hogy a nemzetközi kommunista mozgalomban tapasztalható változások kedvezően befolyásolják a mozgalom egészének erősödését. A magyar—ir pártkapcsolatok alakulását áttekintve, meglepéssel állapították meg, hogy azok rendszeresek és eredményesen fejlődnek.

A találkozón részt vett Joseph Bowers, az IKP főtitkárhelyettese, Eoin O'Murchu országos elnökhelyettes és Antoin O'Muircheartaigh, a KB tagja, valamint Gece Attila, az MSZMP KB külügyi osztályának helyettes vezetője. (MTI)

A lengyel nagykövet látogatása

Tadeusz Czechowicz, a Lengyel Népköztársaság budapesti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete tegnap megénkbe látogatott, Szegeden, a megyei pártbizottságon Szabó Sándor, az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságának első titkára fogadta, s megbeszélést folytatott vele Csongrád megye és a lengyelországi Lódz város közötti testvérkapcsolatok fejlesztéséről. A lengyel nagykövet programja során Szegeden, a városi tanács épületében találkozott a megyénkben tartózkodó lódzi tanács delegáció tagjaival. Az eseményen jelen volt Papdi József, a megyei és Papp Gyula, a szegedi városi tanács elnöke.

Tadeusz Czechowicz ezután Szabó Sándor kíséretében a Sándorfalvi Magyar—Lengyel Barátság Tsz-t kereste fel, ahol Keresztúri István elnök és Tóth György párttitkár fogadta őket. A tsz elnöke tájékoztatta a vendégeket a mintegy 400 dolgozót foglalkoztató nagyüzem termelőmunkájáról, a gazdálkodás alakulásáról. A párttitkár a tsz-ben folyó politikai munka kérdéseit és feladatait ismertette. A nagykövet a tudományos eredmények alkalmazására, a termelés korszerűsítésére, a tsz termelési profiljának alakulására, a párttagok politikai tájékozottságára és tájékoztatására vonatkozóan tett fel kérdéseket, amelyekre választ kapott a szövetkezet vezetőitől. Élénk eszmecsere alakult ki a hazánkban végbemenő gazdasági reformfolyamat keretében tervezett intézkedések várható hatásáról, a

Schmidt Andrea felvétele

A lengyel nagykövet (baloldalt), Szabó Sándor és a tsz elnökének társaságában megtekinti a szövetkezet takarmánykeverő üzemét

tsz gazdálkodásának jövőjét és a tömegcikkeket bení feltételeiről. gyártó üzemben folyó munkát, majd a délutáni órákban visszautazott Budapest-mánykeverő üzemét, raktáre.

Korszerűbb termékek

A Habselyem Kötöttáru- és kínálatában egyre nagyobb részarányt képvisel az ipar legnagyobb vállalata, munkai igényesebb, így értékesebb sport- és szabadidő-kapcsolat termékszerkezet-átalakítást hajt végre. Továbbra is női és lányka fehérműt, valamint szatbadi- és sportruházati cikkek gyárt, de az igényeknek megfelelően korszerűbb alapanyagból, a legdivatosabb mintázatokkal és fazonokban készíti ezeket teni és kikészíteni.

OBT-küldöttség a Szovjetunióban

Szerdán hazaérkezett a Szovjetunióból az Országos Béketanács küldöttsége, amely Bárd András elnökhelyettes vezetésével részt vett a nagy októberi szocialista forradalom 70. évfordulója kapcsán. „A szocializmus és a béke” címen Uljanovszkban és Volgográdban megrendezett nemzetközi konferencián. A szovjet békevédelmi bizottság kezdeményezésére megtartott ötnapos tanácskozáson a szocialista és a szocialista orientációjú országok béke-keozgalmi küldöttségei vettek részt.